

Búcsú a vas mesterétől

SEREGI GYÖRGY (1953–2018) KOVÁCS IPARMŰVÉSZ

A kortárs ötvösművészeket és ötvösművészetet ismét veszteség érte. Ismét elment egy kollégánk.

SEREGI György: Bejárati kapu, Kálvária Szent Sír-kápolnája, Vác
György SEREGI: Portal, Holy Sepulchre Chapel of the Calvary, Vác
2001, kovácsoltvas, 260x260 cm
Fotó: Seregi György

Az utóbbi években sokan léptek át a földi világból az égi dimenzióba. A névsor hosszú, és fájdalmasan érinti a szakmát. A közelmúltban távozott el Antal László, Bódás Tamás, Máté János, Koburger Zsolt, Nausch Géza, Rékasy Levente és a szakma nagy öregje, Kopcsányi Ottó, s most Seregi György kovács iparművész – így határozta meg titulását – csatlakozott hozzánk, fiatalon. Tudtunk betegségéről, de reménykedtünk, mint ahogy mindenkinél, hogy lesz ereje változtatni a változtathatatlanon. A remény odaveszett.

E néhány sorral emlékezünk a korán megszakadt életre, alkotói pályára.

Seregi György csendes személyisége nagyon aktív szakmai létet, gazdag életpályát takart. Ezt bizonyítják az egyéni és csoportos kiállítások, a köztéri munkák hosszú sora és a díjai. Az idősebb generációhoz tartozó művészek, valamint korosztályának képviselői az ötvösművészet több részterületén alkotnak. Seregi is, csatlakozva az ezüstből, rézből, bronzból alkotókhoz, hasonlóan tett választott szakmájában, a kovácsolás műfajában, hiszen ennek a területnek nagy ismerője volt.

SEREGI György: Csillár, Pannonhalmi Főapátság Bencés Tanulmányi Háza, Budapest
György SEREGI: Chandelier, House of Benedictine Studies of the Pannonhalma Archabbey, Budapest
1995, kovácsoltvas, Ø 200 cm
Fotó: Gadányi György

Kapuk, korlátok, cégérek, csillárok hordozzák a keze nyomát – sok műve esetében meglepő, hogy a vas keménysége és megmunkálásának nehézsége ellenére légies a megjelenésük. Ezt példázza Vácon a *Kálvária Szentsír-kápolnájának bejárati kapuja* (2001), vagy Budapesten a *Pannonhalmi Főapátság Bencés Tanulmányi Házának csillárjai* (1995). Idesorolható a 2006-ban Vácon felállított kovácsoltvas és krómaccél kompozíció, az *1956-os emlékmű* is. A kovácmesterekre oly jellemző módon, Seregi is számos kaput készített. Az említetten kívül a legkiemelkedőbbek közé tartozik a *Holokauszt Emlékközpont főbejárati kapuzata*, melyet a kiírt pályázat első díjasaként valósított meg 2003-ban Budapesten.

A szakma iránti elkötelezettségét, mesterségbeli tudását sugározták az ötvösművészet biennáléjain bemutatott autonóm alkotásai is: így a rozsdamentes acélból formált *Madárportré* (1999), vagy az elgondolkodtató

SEREGI György: *Madárportré* | György SEREGI: Bird portrait
1999, kovácsolt rozsdamentes acél, fekete gránit, magasság: 40 cm
Fotó: Kollányi Gyula

SEREGI György: *Corpus* | György SEREGI: Corpus
2000, kovácsolt krómaccél, kő, magasság: 18 cm
Fotó: Milos József

Corpus (2000) kompozíció, melyet krómaccélból kovácsolt. A budapesti Klebelsberg Kultúrkúriában 2015-ben megrendezett X. Ötvösművészeti Biennálén egy abban az évben alkotott, feleségének szánt ékszerkollekciót állított ki. Az ékszerkészítésnél ritkán alkalmazott krómaccélból formálta meg a féldrágakövel díszített nyakéket, karkötőt és gyűrűt is, melyek finom művű megjelenése művészetének legfőbb jellemzőjét mutatja: szakmája minden ismert területén, sőt még azon is túl, harmonikus alkotásokat valósított meg. Mesterségbeli tudását édesapja, Seregi György, és Kristófi Ákos társ szerzőkkel írt, 2002-ben kiadott *Iparművészet 1100 fokon – Kovácsolás a mai Magyarországon* című könyvében foglalta össze.

A Múcsarnokban 2017-ben megrendezett *Körülötünk* című iparművészeti és tervezőművészeti Nemzeti Szalonon való szereplését megidézve, szinte sorsszerű, hogy egy *Életfa* című alkotást láthattunk tőle.

Tárgyai, művei őrzik mesterségének fortélyait, nehézségeit és szépségeit, őrzik gondolatainak sokrétűségét, őrzik az alkotó ember emlékét.

KATONA Katalin
ötvösművész